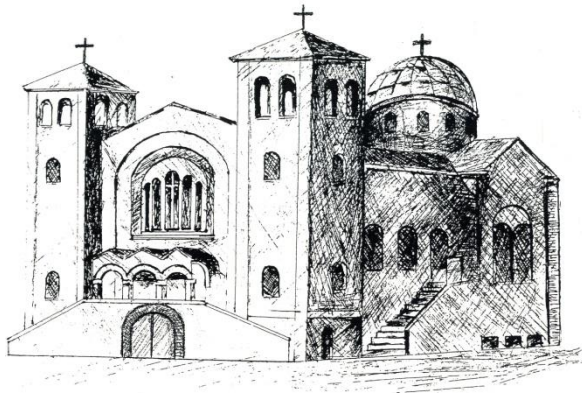

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, August 2, 2020
8th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protospyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 2 Αυγούστου, 2020

Η' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Δευτέρα, 3 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τρίτη, 4 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Τετάρτη, 5 Αυγούστου, 2020

Προεόρτια Μεταμορφώσεως

7:00 μ.μ. Εσπερινός

Πέμπτη, 6 Αυγούστου, 2019

Η Μεταμόρφωσις του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού

9:00 π.μ., Όρθρος, Θ. Λειτουργία

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Παρασκευή, 7 Αυγούστου, 2020

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

Κυριακή, 9 Αυγούστου, 2020

Θ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. Παράκλησις

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 2, 2020

8th Sunday of Matthew

8:30 a.m. – 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Monday, August 3, 2020

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Tuesday, August 4, 2020

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Wednesday, August 5, 2020

Forefeast of the Transfiguration

7:00 p.m. Vespers

Thursday, August 6, 2019

Holy Transfiguration - 9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Friday, August 7, 2020

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Sunday, August 9, 2020

9th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. – 8:00 p.m. Paraklesis

Prokeimenon. Grave Mode.

Psalm 28.11,1

The Lord will give strength to his people.

Verse: Bring to the Lord, O sons of God, bring to the Lord honor and glory.

**The reading is from St. Paul's First Letter to the
Corinthians 1:10-17**

Brethren, I appeal to you by the name of our Lord Jesus Christ, that all of you agree and that there be no dissensions among you, but that you be united in the same mind and the same judgment. For it has been reported to me by Chloe's people that there is quarreling among you, my brethren. What I mean is that each one of you says, "I belong to Paul," or "I belong to Apollos," or "I belong to Cephas," or "I belong to Christ." Is Christ divided? Was Paul crucified for you? Or were you baptized in the name of Paul? I thank God that I baptized none of you except Crispos and Gaius; lest any one should say that you were baptized in my name. (I did baptize also the household of Stephanas. Beyond that, I do not know whether I baptized any one else.) For Christ did not send me to baptize but to preach the gospel, and not with eloquent wisdom, lest the cross of Christ be emptied of its power.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

ΨΑΛΜΟΙ 28.11,1

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους α' 1:10-17 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρητισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστός βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

The Gospel According to Matthew 14:14-22

At that time, Jesus saw a great throng; and he had compassion on them, and healed their sick. When it was evening, the disciples came to him and said, "This is a lonely place, and the day is now over; send the crowds away to go into the villages and buy food for themselves." Jesus said, "They need not go away; you give them something to eat." They said to him, "We have only five loaves here and two fish." And he said, "Bring them here to me." Then he ordered the crowds to sit down on the grass; and taking the five loaves and the two fish he looked up to heaven, and blessed, and broke and gave the loaves to the crowds. And they all ate and were satisfied. And they took up twelve baskets full of the broken pieces left over. And those who ate were about five thousand men, besides women and children. Then he made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 14:14-22 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρηλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Η Νηστεία και οι Παρακλήσεις του Δεκαπενταύγουστου

Από 1 μέχρι και 14 Αυγούστου – Νηστεύουμε προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου η οποία ενήστευσε επίσης πριν από την Κοίμησή Της.

Η νηστεία του Δεκαπενταύγουστου έχει αυστηρό χαρακτήρα και αρχικά ήταν διαιρεμένη σε δύο τμήματα: αυτό που προηγείτο της εορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (6/8) και εκείνο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Νηστεύουμε λοιπόν και από λάδι όλες τις ημέρες – Κατάλυση οίνου και ελαίου μόνο τα Σάββατα και τις Κυριακές.

Κατά την εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στις 6 του μηνός, οποιαδήποτε μέρα κι αν πέσει, καταλύουμε ψάρι.

Κατάλυση ιχθύος και μόνον, έχουμε και κατά την ημέρα της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αν αυτή πέσει Τετάρτη ή Παρασκευή.

Η νηστεία είναι εντολή του Θεού. Η πρώτη. Η πιο παλιά από όλες. Την έδωσε στον Αδάμ μέσα στον παράδεισο.

Το νόημα της νηστείας ήταν: με το όπλο της νηστείας να συνηθίσουν οι άνθρωποι στην υπακοή στον Θεό και στην πάλη κατά του διαβόλου.

Ο Χριστός, τόνισε ακόμη περισσότερο την αξία της νηστείας. Είπε: «Το γένος τούτο ουκ εκπορεύεται ει μη εν προσευχή και νηστεία» – Δηλαδή με τη νηστεία πολεμάμε τον διάβολο και τον νικάμε.

Κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας «Δεν αρκεί η αποχή από τροφές, αλλά ας νηστεύσωμε νηστεία αρεστή στον Θεό. Αληθινή νηστεία είναι η εγκράτεια της γλώσσας, η αποχή από τον θυμό, αποχωρισμός από τις επιθυμίες, από τη συκοφαντία, το ψέμα, την επιορκία». (Μέγας Βασίλειος).

Οι παρακλητικοί κανόνες της Θεοτόκου

Τον Δεκαπενταύγουστο είναι μια περίοδος του εκκλησιαστικού έτους κατά την οποία η ορθόδοξη ψυχή στρέφει τα μάτια με βαθειά κατάνυξη προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Επί δεκαπέντε μέρες πριν από την εορτή της Κοιμήσεως, σημαίνουν οι καμπάνες την ώρα του δειλινού, και τα πλήθη των πιστών πάνε να ψάλλουν τον Μικρό και τον Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα. Ανάλογη κατάνυξη έχει βέβαια και η περίοδος των Χαιρετισμών της Παναγίας. Αλλά ενώ στους Χαιρετισμούς κυριαρχεί ο υμνολογικός τόνος, η θριαμβική δοξολόγηση των απείρων χαρίτων της «Μητρός του Θεού γενομένης», στους Παρακλητικούς Κανόνες του Δεκαπενταύγουστου κυρίαρχος τόνος είναι το πένθος και η οδύνη της βαρναλγούσης ψυχής του πιστού που ζητά παράκληση και παρηγοριά από την Παναγία.

Οι Παρακλητικοί Κανόνες, ο Μικρός και ο Μέγας, ή απλώς η Μικρή και η Μεγάλη Παράκληση – επειδή δια των ύμνων αυτών οι πιστοί παρακαλούν την Παναγία να ακούσει και να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους – ψάλλονται εναλλάξ, δηλαδή

τη μία μέρα ψάλλεται η Μεγάλη και την άλλη η Μικρή. Μόνο κατά τους εσπερινούς των Σαββάτων και της Εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου δεν ψάλλονται οι Παρακλήσεις, και τούτο επειδή το περιεχόμενό τους είναι πένθιμο και ικετευτικό και δεν συμφωνεί προς το χαρμόσυνο ύφος των εορταστικών αυτών ύμνων.

Εκτός όμως από την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου, η Μικρή ιδίως Παράκληση, ψάλλεται συχνά, «εν πάση περιστάσει και θλίψει ψυχής», είτε στους Ιερούς Ναούς είτε και κατ' οίκον από τους πιστούς, οι οποίοι επιθυμούν να ικετεύσουν δι' αυτής τη Θεοτόκο και να επικαλεσθούν την μεσιτεία της.

Η δε διάκριση των Παρακλήσεων σε Μικρή και Μεγάλη, οφείλεται αποκλειστικώς και μόνον στην έκταση, το μέγεθος των τροπαρίων. Τα τροπάρια δηλαδή της Μικρής Παρακλήσεως είναι μικρότερα και συντομότερα από εκείνα της Μεγάλης.

Η Μικρή Παράκληση είναι ποίημα κάποιου υμνογράφου ο οποίος κατ' άλλους μεν ονομάζονταν Θεοστήρικτος και ήταν Μοναχός, κατ' άλλους δε Θεοφάνης. Όπως φαίνεται όμως πρόκειται περί του ιδίου προσώπου, το οποίο έγινε Μοναχός, και από Θεοφάνης μετονομάσθηκε σε Θεοστήρικτο.

Η Μεγάλη Παράκληση είναι έργο του Θεοδώρου του Β', του Δουκός, Βασιλέως της Νικαίας, του επονομαζομένου Λασκάρεως, ο οποίος έζησε περί τα μέσα του 13ου αιώνα, και είναι πολύ μεταγενέστερος του Θεοστήρικτου του Μοναχού.

Οι δύο Παρακλήσεις, πλην του Κανόνος, περιλαμβάνουν στην Ακολουθία τους και Ψαλμούς, δεήσεις υπέρ των ζώντων πιστών υπέρ των οποίων τελούνται, και Ευαγγελική περικοπή. Το περιεχόμενό τους είναι ικετευτικό, συγκινεί τους πιστούς, διδάσκει και προτρέπει αυτούς να προστρέχουν με θάρρος και εμπιστοσύνη πάντοτε προς την Κυρία Θεοτόκο, τη Μεγάλη Μητέρα τους, για να βρίσκουν παρηγοριά και να λαμβάνουν βοήθεια στις ανάγκες τους.

Προς την Κυρία Θεοτόκον ας ψάλλουμε και 'μεις, με πίστη και εκ βάθους καρδίας, τις ιερές Παρακλήσεις, και μαζί με τους ιερούς υμνωδούς, ας επαναλαμβάνουμε:

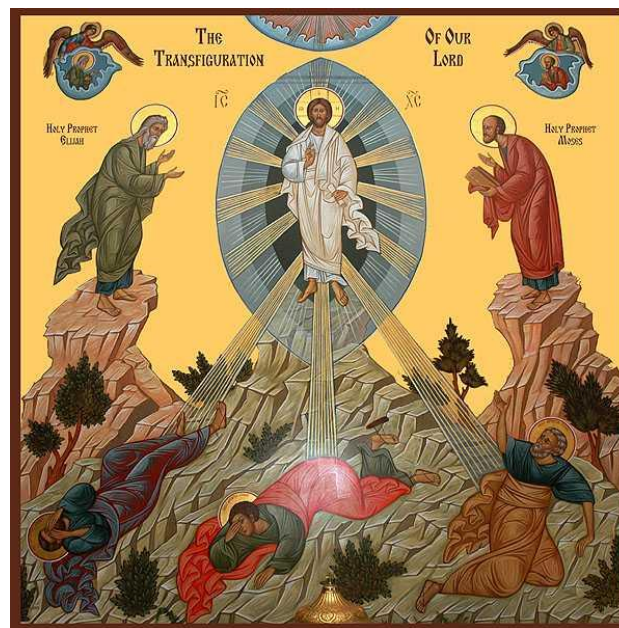
«Βλέψον ιλέω όμματί σου και επίσκεψαι την κάκωσιν, ην έχομεν, και δεινών συμφορών και βλάβης και κινδύνων και πειρασμών ημάς λύτρωσαι, αμερήτω σου ελέει», με την ακράδαντη βεβαιότητα ότι «δεν θα παρίδη την πεινιχράν δέησίν μας, τον κλαυθμόν και τα δάκρυα και τους στεναγμούς μας, αλλά θα πληρώση τας αιτήσεις μας», για να δοξάζουμε Αυτήν μετά πόθου πάντοτε.

The Paraklesis, or Service of Supplication

The Paraklesis, or Service of Supplication The Paraklesis, or Supplicatory Service, is sung beseeching God to grant spiritual and physical health and wellbeing to the living. In the Slavic Orthodox tradition there is a similar service called a Molieben. The Paraklesis thus differs from the Trisagion and Mnymosynon (Memorial) Services at which prayers are offered to God for the repose of the souls of the departed. The most commonly-known Supplicatory Service is that of the Small Paraklesis to the Theotokos, which is contained in this booklet. The Kanon was composed in the ninth century by Theosteriktos the Monastic (some believe it was by Theophanes the Hymnographer). Another Kanon for the Great Paraklesis was composed in the thirteenth century by Emperor Theodore I Ducas Lascaris. There are other Paraklesis Services, identically structured and employing the same melodies, that are addressed to the saints, also seeking their intercessions before the Lord for the health and well being of the

faithful. The Paraklesis, is sung in times of danger, tragedy, sickness, temptation, or discouragement. The various hymns and prayers ask the Lord for salvation, deliverance, protection, guidance, and healing. Although these are addressed and directed toward the Virgin Mary and the saints, they ask for their assistance and prayers to the Lord. All good things come from God, and Orthodox Christians always pray to God alone. Nonetheless, just as we ask one another to pray to God for us, or to join us in prayer to God for a particular purpose, so also we ask the saints in heaven, and especially the Virgin Mary, to pray for us. This is called "intercessory prayer," when we ask others, either on earth or in heaven above, to pray to God for us. Orthodoxy affirms that each of us and all the faithful living on earth are united to one another as well as to the Theotokos, the saints, and the faithful departed in a bond of faith and love in Christ. Therefore, just as in this life we pray for one another and turn to each other for prayer, we also pray for the departed souls and turn to the Mother of God and the saints to pray for us. In structure, a Paraklesis is patterned on the order for Matins. The distinguishing feature is the Supplicatory Kanon to the Mother of God or to a saint whose intercessions are being sought. A Paraklesis is usually celebrated as a stand-alone service in the church with a priest. It can also be sung at any time and in any place in time of need, even by the faithful alone. The Paraklesis may be celebrated at any times during the year, especially in time of particular need, at the request of one of the faithful, or even on a routine weekly basis in many parish churches. It is also traditionnaly chanted each evening during the Dormition Fast (August 1 through 14).

Feast of the Transfiguration

Our Lord had spoken to His disciples many times not only concerning His Passion, Cross, and Death, but also concerning the coming persecutions and afflictions that they themselves would endure.

Since all these evils were near at hand, but the enjoyment of good things which they hoped to receive in their stead was yet to come, our Saviour desired to give them full assurance, evidently and openly, concerning that glory which is prepared for those who endure to the end. Therefore, fulfilling that which He had promised shortly before, that “there are some standing here who shall not taste of death till they see the Son of Man coming in His kingdom” (Matt 16:28), He took His three foremost disciples and

ascended Mount Tabor, where He was transfigured before them. His face shone like the sun, and His clothes became white as the light. Suddenly, together with this dread and marvellous effulgence of light, there appeared those pinnacles of the Prophets, Moses and Elias, who spoke with the Lord Jesus concerning His saving Passion, which was about to take place.

Standing before Him as reverent servants, they showed that He is the Lord of both the living and the dead, for Moses came forth from Hades, having died many centuries before, and Elias, as it were from heaven, where he had been taken up while yet alive. After a little while a radiant cloud overshadowed them and out of the cloud they heard that same voice that had been heard at the Jordan at the Baptism of Christ, testifying to the Divinity of Jesus and saying, “This is My beloved Son, in Whom I am well pleased. Hear Him!” (Matt 17:5).

Such are the marvels, truly worthy of God, celebrated in this present feast, which is an image and prefiguring of the future state of the righteous, whose splendour the Lord spoke of, saying, “Then shall the righteous will forth as the sun in the kingdom of their Father” (Matt 13:43). It is because of this that the Kontakion of this Feast is said daily (when there is not a great feast) in the Service of the Typica in perpetual commemoration of the glory that will be the lot of the Saints. According to tradition, the Lord’s Transfiguration came to pass forty days before His Crucifixion; this is why the Transfiguration is celebrated forty days before the Exaltation of the Cross.

Η Μεταμόρφωση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τω όρει τω Θαβώρ

Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος έχει κεντρική θέση στην Ορθόδοξη Εκκλησία και Θεολογία. Δεν είναι ένα γεγονός, μια συνηθισμένη εορτή. Είναι ένα γεγονός που έχει την ίδια σημασία για την σωτηρία μας με την ενσάρκωση και την Ανάστασή Του. Όσο μεγάλη και βασική εορτή είναι για την σωτηρία μας τα Χριστούγεννα και η Ανάσταση, τόσο σημαντική είναι και η εορτή αυτή.

Τί είναι, όμως η Μεταμόρφωση; Είναι ένα μεγάλο γεγονός, το οποίο αποκαλύπτει την δόξα της Εκκλησίας και των πιστών. Είναι ένα κορυφαίο θαύμα που πραγματοποίησε ο Κύριος στο ίδιο το θεανδρικό σώμα Του. Αποκάλυψε το άρρητο μεγαλείο της θεότητός Του «καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς»[1]. Είναι η προετοιμασία του Σταυρού. Η εορτή αυτή έχει άμεση αναφορά στην τελείωση και την θέωση του ανθρώπου, η οποία είναι και η εσχατολογική προοπτική της Θείας Οικονομίας. Μας δείχνει ποιος είναι ο Χριστός. Μας αποκαλύπτει ότι είναι ο Υιός του Θεού. Η αλλαγή της μορφής του, το θείο άκτιστο φως που τον περιτριγύρισε, η φωνή του Πατρός που μαρτύρησε για την θεϊκή του φύση, όλα αυτά δηλώνουν ότι είναι Θεός. Για πρώτη φορά ο Χριστός παρουσιάζει στα μάτια των ανθρώπων «το αρχέτυπον κάλλος της εικόνας», δηλαδή την αληθινή ομορφιά την οποία είχε αρχικά και στην οποία μπορεί να ζαναφθάσει ο άνθρωπος, αφού πλάσθηκε «κατ’ εικόνα» του Θεού.

Προτού εισέλθει ο Χριστός εις τα Ιεροσόλυμα, λίγες ημέρες πριν το σταυρικό Του θάνατο, παρέλαβε τους τρεις αγαπημένους του μαθητές, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και ανέβηκαν στο όρος Θαβώρ, σύμφωνα με την παράδοση. Ένα ερώτημα που εξάγεται είναι γιατί έπρεπε να ανέβει στο Θαβώρ για να

μεταμορφωθεί και όχι σε μια απλή πεδιάδα, ήταν απαραίτητο να ανέβει στο όρος; Στην παλαιά εποχή συνηθίζονταν τα μεγάλα γεγονότα να γίνονται σε ψηλότερο μέρος, σε ψηλά βουνά, όπως ακριβώς έκαναν και οι ειδωλολάτρες που έκανα τις θυσίες τους πάνω στα βουνά. Ο Χριστός δείχνει το μεγαλείο της δόξης Του πάνω στο όρος αυτό, αφού η φανέρωση της θεουργίας της ανθρωπίνης φύσεως είναι το μεγαλύτερο γεγονός μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας[2]. Ο Χριστός ανήλθε στο όρος για να δείξει ότι Αυτός βρήκε το πλανηθέν πρόβατο και το ελευθέρωσε εκ της αμαρτίας, αυτός είναι ο πραγματικός ποιμήν των ανθρώπων, όπως λέει και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος.

Ακόμη ένα ερώτημα είναι γιατί ήταν οι αγαπημένοι Του αυτοί οι τρεις μαθητές από τους δώδεκα; Ο λόγος είναι ότι πέρα από την σύμπνοια που τους χαρακτήριζε, είχαν τις τρεις μεγάλες αρετές που τους έκαναν να μοιραστούν με τον Θεό το μυστήριο της Ενσαρκώσεως, της Σταυρώσεως, της Θεότητάς Του, να έλθουν αντιμέτωποι με την κάθοδό Του εις τον Άδη μετά τον θάνατό Του και να λάβουν τα νέα της Αναστάσεώς Του. Οι αρετές που είχαν οι τρεις αυτοί μαθητές ήταν ο Πέτρος την πίστη, ο Ιάκωβος την ευθύτητα και ο Ιωάννης την αγάπη[3]. Ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης δίνει μια διαφορετική ερμηνεία στο γιατί να είναι αυτοί οι τρεις πρόκριτοι και αγαπημένοι μαθητές. Αναφέρει ότι ο Απόστολος Πέτρος είχε σταθερότητα στην τήρηση των εντολών Του, ο Απόστολος Ιάκωβος για την προθυμία του να πει το ποτήριο του μαρτυρίου για την αγάπη του Κυρίου και ο Απόστολος Ιωάννης, ο αγαπημένος μαθητής, για την αγνότητά του. Οι πρόκριτοι μαθητές παραλαμβάνονται από τον Κύριο για να γίνουν μάρτυρες και κοινωνοί της Μεταμορφώσεως. Εκτός από τον ίδιο τον Χριστό, μεταμορφώθηκαν και οι ίδιοι οι μαθητές, γι' αυτό και οι Πατέρες της Εκκλησίας μιλούν για εναλλαγή των μαθητών. «Ενηλλάγησαν ουν και ούτω την εναλλαγὴν εἶδον»[4], λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.

Μόλις ανέβηκαν εκεί, οι μαθητές διέκριναν μια μεγάλη διαφορά στον Κύριο. Αντίκρυσαν ένα ανεμμήνευτο και ανεξιχνίαστο θαύμα. Από ανθρώπινη μορφή εκτοξεύονταν ακτίνες, που αποστέλλονταν με θεϊκές ενέργειες. Είδε ο ήλιος αυτό που δεν είχε γνωρίσει προηγουμένως και, αφού διδάχθηκε από το φέγγος άλλου φωτός, κρύβεται. «Σταμάτησες κάποτε, ήλιε, αναμένοντας την νίκη των Εβραίων. Σεβάστηκες διαταγή του στρατηγού Ιησού, τιμώντας το δεσποτικό όνομα του ομοδούλου. Τώρα είδες φως, που δεν είχες δει ποτέ»[5]. Το πρόσωπό Του έλαμπε σαν τον ήλιο και τα ρούχα του σαν το φως και όχι σαν το συνηθισμένο φως, όχι σαν το φως του ήλιου, αλλά το άκτιστο Φως που εξέπεμψε η θεότητα του Χριστού. Οι Μαθητές αντίκρυσαν δύο ήλιους, τον αισθητό και το νοητό. Αυτό μας το τεκμηριώνει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός σε ένα τροπάριο του Κανόνος της εορτής «Υπεκρύβη ακτίσι θεότητος αισθητός ήλιος ως εν όρει Θαβωρίω είδε σε μεταμορφούμενον, Ιησού μου»[6]. Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος αναφέρει περί των δύο ήλιων λέγοντας ότι οι Μαθητές στο Θαβώρ έβλεπαν δύο ήλιους «ένα εν τω ουρανώ κατά το έθος και ένα παρά το έθος».

Χαρά διακατείχε τους προφήτες και Αποστόλους με την ανάβαση αυτή στο βουνό. Χάρηκαν οι προφήτες βλέποντας την ανθρωπινή Του φύση, την οποία επιθυμούσαν να δουν, και οι Απόστολοι αγαλλίαση ακούγοντας την φωνή του Πατέρα, αναφέρει ο όσιος Εφραίμ ο Σύρος[7]. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός αναφέρει ότι ο Χριστός εκείνη την ώρα που μεταμορφώθηκε «ουχ ό ουκ ήν προσλαβόμενος, ουδέ εις όπερ ουκ ήν μεταβαλλόμενος, αλλ' όπερ ήν τοις οικείοις μαθηταίς εκφαινόμενος»[8], δηλαδή δεν μεταβλήθηκε σε κάτι που δεν ήταν, αλλά φανέρωσε αυτό που ήταν, την πραγματικότητα.

Στο γεγονός αυτό της Μεταμορφώσεως αποκαλύφθηκε η φανέρωση της Αγίας και Ομοουσίου Τριάδος, όπως έγινε και στον Ιορδάνη ποταμό με την Βάπτιση του Κυρίου. Ο Χριστός φανερώνει μέσα από την ανθρωπινή Του φύση, την θεϊκή Του

δόξα. Μέτοχοι της Θαβώριας Μεταμορφώσεως είναι η φύση και η κτίση. Πρόκειται για την μεταμόρφωση του όλου ανθρώπου αλλά και γενικά ολόκληρης της ανθρωπότητας. Έχει καθολικό χαρακτήρα, δεν είναι ένα περιπτωσιακό γεγονός.

Στο όρος Θαβώρ εμφανίζονται οι 2 μεγάλοι προφήτες και αντιπρόσωποι όλης της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωϋσής και ο Ηλίας, οι οποίοι προσκυνούν τον Κύριο και συζητούν μαζί του «για την έξοδον Αυτού ην έμελλε πληρούν εν Ιερουσαλήμ»[9], δηλαδή για το πάθος και τον θάνατό Του. Την αληθινή ανθρώπινη ύπαρξη μέσα στο όλο ανθρώπινο σύνολο μας το θυμίζουν τα πρόσωπα που συμμετέχουν στο μεγάλο αυτό γεγονός. Οι τρεις πρόκριτοι μαθητές, Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης βλέπουν το θαύμα αυτό με φόβο και τρόμο, όμως στη συνέχεια κήρυξαν εις πάντα τα έθνη, ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είναι «του Πατρός το απαύγασμα»[10]. Είδαν τα προοίμια της μελλούσης Βασιλείας.

Με τη Μεταμόρφωση του Χριστού στο όρος Θαβώρ, διακρίνουμε το πώς θα λάμπουν οι Άγιοι. Μεταμορφώνει ο Κύριος το πρόσωπό Του ή μάλλον αποκαλύπτει την δόξα Του, μεταμορφώνει το πρόσωπό Του και το κάνει πιο λαμπρό και από τον ήλιο. Επαληθεύεται και ενισχύεται η πίστη στην θεότητά Του, αυτή η πίστις που ήδη ομολόγησαν οι Μαθητές. Κατά την Μεταμόρφωση, ο Χριστός, δεν προσέλαβε κάτι που δεν είχε, αλλά φανέρωσε την δόξα Του, την δόξα που είχε πάντοτε ως Θεάνθρωπος και έδωσε ενίσχυση και στήριγμα στους Μαθητές Του ενόψει της Σταυρώσεώς Του. Αν ο Κύριος δεν έδινε αυτή την ενίσχυση, οι Μαθητές δεν θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την Σταύρωση του Διδασκάλου τους[11].

Αυτό που θέλει να μας δείξει ο Χριστός με την Μεταμόρφωσή Του είναι να μας επιβεβαιώσει ακόμη μια φορά ότι είναι «το φως το αληθινό που φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενο εις τον κόσμο»[12]. Παρόλα αυτά, στους μαθητές δεν δείχνει όλη του

την λαμπρότητα γιατί ήταν αδύνατο να αντέξουν . Κανείς δεν μπορεί να δει το πρόσωπο του Θεού και την πραγματική του δόξα «Θεόν ουδείς εώρακε πόποτε»[13] και «ου γαρ μη ίδη άνθρωπος το πρόσωπόν μου και ζήσεται»[14].

Η Μεταμόρφωση προβάλλεται ως μια εμπειρία ζωής, η οποία σχετίζεται με τον Χριστό αλλά και τον κάθε άνθρωπο. Μας οδηγεί στο όρος της προσωπικής μας μεταμορφώσεως και ανανεώσεως. Γι' αυτό εάν θέλουμε να ακολουθήσουμε τον Χριστό, θα πρέπει να μεταμορφωθούμε κι εμείς μαζί Του, θα πρέπει να έχουμε καθαρότητα βίου ώστε να δούμε κι εμείς το φως της Μεταμορφώσεώς Του. Όσοι επιθυμούν να δουν την δόξα της θεότητας στην ανθρώπινη φύση του Λόγου, θα πρέπει να εξέλθουν από την χθαμαλότητα και να καθαρισθούν από όλα τα υλικά και μάταια του κόσμου τούτου αγαθά. Ας κατανοήσουμε το μέγα τούτο μυστήριο ώστε να βαδίσουμε προς την λάμψη του θείου Φωτός, αφού αγαπήσουμε το κάλλος της αναλλοίωτης θείας δόξης και καθαρίσουμε την διάνοιά μας από τους μάταιους και γήινους μολυσμούς, όπως αναφέρει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Ο μόνος χώρος που θα μας βοηθήσει να μεταμορφωθούμε είναι η είσοδος μας στην Εκκλησία.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 2, 2020

8th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 2 Αυγούστου, 2020

Η' Ματθαίου

A graphic for a pandemic appeal offering. It features a background image of a religious icon of Christ Pantocrator. The text is overlaid on the image. At the top, it says "Ascension Church Pandemic Appeal Offering". Below that is a thank you message. Then, there is a "Donation amount" section with five buttons: \$50, \$100, \$250, \$500, and \$0.00. The \$500 button is highlighted. At the bottom is a yellow "Donate" button.

Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>